

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (zwanego dalej „rozporządzeniem”) Ministerstwo Sprawiedliwości Litwy niniejszym przekazuje informacje dotyczące procedur odwoławczych, języka oraz organów, o których mowa w art. 30. Jednocześnie załączamy tekst odpowiedniej ustawy Republiki Litewskiej wdrażającej rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 7 maja 2005 r.) (zwaną dalej „ustawą”) oraz kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Dziennik Ustaw nr 36-1340 z dnia 6 kwietnia 2002 r.; Dziennik Ustaw nr 42 z dnia 24 kwietnia 2002 r.) (zwanego dalej „kodeksem”). Sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może na wniosek zainteresowanej strony dokonać jego sprostowania (zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, art. 5 ust. 1 ustawy i art. 648 ust. 6 kodeksu). Sprostowania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego można dokonać w sądzie okręgowym w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego. Wniosek o sprostowanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie podlega opłacie skarbowej. Sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może je uchylić w drodze postanowienia (zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, art. 5 ust. 2 ustawy). Uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego można dokonać w sądzie okręgowym w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego. Wniosek o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie podlega żadnej opłacie skarbowej.

Artykuł 5 ustawy ma następujące brzmienie:

„Artykuł 5. Sprostowanie albo uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

1. W przypadku gdy wskutek literówki lub innego błędu zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego różni się od orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego, przepisy art. 648 ust. 6 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej stosuje się *mutatis mutandis* w celu sprostowania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.
2. W okolicznościach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może w drodze postanowienia uchylić zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego lub wstrzymać jego uchylenie.
3. Wnioski przedłożone przez strony dotyczące spraw, o których mowa w niniejszym artykule, nie podlegają opłacie skarbowej.
4. Przepisy niniejszego artykułu mają również zastosowanie w przypadku, gdy do sądu okręgowego w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego, wpłynie wniosek o sprostowanie albo uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego wydanego zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2 niniejszej ustawy.”

Artykuł 648 ust. 6 kodeksu ma następujące brzmienie:

„W przypadku popełnienia literówki lub innego błędu podczas wydawania aktu wykonawczego na wniosek zainteresowanej strony instytucja wydająca akt dokonuje jego korekty.”

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Poniżej podajemy tekst odpowiedniej ustawy Republiki Litewskiej wdrażającej rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 7 maja 2005 r.) (zwaną dalej „ustawą”) oraz kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Dziennik Ustaw nr 36-1340 z dnia 6 kwietnia 2002 r.; Dziennik Ustaw nr 42 z dnia 24 kwietnia 2002 r.) (zwanego dalej „kodeksem”).

Na podstawie uzasadnionego wniosku strony nieobecnej na rozprawie, złożonego w ciągu 20 dni od daty wydania wyroku zaocznego, wyrok zaoczny wydany przez sąd może zostać poddany kontroli (zgodnie z art. 78 kodeksu termin 20 dni może zostać przedłużony dla osób, które nie mogły go dochować z przyczyn, które sąd uzna za istotne). Po otrzymaniu wniosku sąd przesyła go wraz z kopiami jego załączników do wszystkich stron i osób trzecich, informując je, iż mają prawo do złożenia pisemnych uwag w ciągu 14 dni. Sąd rozpatruje wniosek w ramach procedury pisemnej w ciągu 14 dni przewidzianych na składanie uwag. Jeśli po rozpatrzeniu wniosku sąd uzna, że strona nie stawiła się na przesłuchanie z istotnych przyczyn, o których nie mogła na czas poinformować sądu, a wniosek dotyczy dowodów, które mogą mieć wpływ na legalność i ważność przedmiotowego wyroku zaocznego, sąd wycofa wyrok zaoczny i dokona przeglądu sprawy.

Gdy sprawa rozpatrywana jest według procedury dokumentowej (rozdział XXII kodeksu) oraz uzasadniają to istotne powody, sąd jest upoważniony do przedłużenia terminu przysługującego pozwanemu na złożenie sprzeciwu na mocy art. 430 ust. 5 kodeksu. Natomiast jeśli sprawa jest rozpatrywana według zasad zawartych w rozdziale XXIII kodeksu (szczególny charakter spraw związany z wydaniem postanowienia sądu), sąd może pod warunkiem występowania istotnych powodów przedłużyć termin przysługujący pozwanemu na złożenie sprzeciwu wobec roszczenia wierzyciela na mocy art. 439 ust. 2 kodeksu.

Artykuł 287 kodeksu:

“1. Strona nieobecna podczas rozprawy sądowej jest uprawniona do wniesienia wniosku o kontrolę wyroku zaocznego do sądu, który taki wyrok wydał, w ciągu 20 dni od daty wydania wyroku.

2. Wniosek taki zawiera:

- 1) nazwę sądu, który wydał wyrok zaoczny;
- 2) dane wnioskodawcy;
- 3) okoliczności niestawienia się przez wnioskodawcę na rozprawie sądowej oraz niepoinformowania sądu o istotnym charakterze przyczyn niestawiennictwa przed datą rozprawy, w tym dowody na potwierdzenie tych okoliczności;
- 4) okoliczności, które mogą mieć wpływ na legalność i ważność wyroku oraz wszelkie dowody na potwierdzenie tych okoliczności;
- 5) szczegóły dotyczące przedmiotu wniosku;
- 6) wykaz dokumentów załączonych do wniosku;
- 7) podpis wnioskodawcy i datę sporządzenia wniosku.

3. Biorąc pod uwagę liczbę stron sprawy i osób trzecich, wnioskodawca dostarcza sądowi odpowiednią liczbę kopii wniosku i załączników.
4. Błędy we wniosku usuwa się zgodnie z procedurą usuwania błędów z roszczeń.
5. W przypadku złożenia zażaleń oraz wniosków o kontrolę wyroku zaocznego w tej samej sprawie, w pierwszej kolejności rozpatruje się wnioski o kontrolę wyroku zaocznego oraz innych postanowień sądu wydanych w odniesieniu do tego wyroku."

Artykuł 430 ust. 5 kodeksu:

„W przypadku, gdy sprzeciw został wniesiony po upływie terminu obejmującego 20 dni lub gdy nie spełnia on warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, sąd odmawia przyjęcia takiego sprzeciwu. Na postanowienie sądu, w którym sąd odmawia przyjęcia sprzeciwu, przysługuje odrębne zażalenie. W przypadku istotnych przyczyn uchybienia terminu przez pozwanego sąd może na wniosek strony przedłużyć ten termin.”

Artykuł 439 ust. 2 kodeksu:

„Sprzeciw dłużnika dotyczący roszczenia wierzyciela składa się w formie pisemnej w ciągu 20 dni od daty doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o postanowieniu sądu. Sprzeciw musi spełniać ogólne wymogi w zakresie treści i formy dotyczące dokumentów proceduralnych, z wyjątkiem wymogu wskazania powodów. W przypadku, gdy z istotnych powodów dłużnik wnosi sprzeciw po upływie terminu, o którym mowa w niniejszym ustępie, sąd może na wniosek dłużnika przedłużyć termin na wniesienie sprzeciwu. Od postanowienia sądu, w którym sąd odrzucił taki wniosek, dłużnikowi przysługuje odrębne zażalenie.”

Artykuł 78 ust. 1 kodeksu:

„Osoby, który nie dochowały terminu określonego w ustawie lub narzuconego przez sąd z przyczyn, które sąd uzna za istotne, mogą uzyskać przedłużenie takiego terminu.”

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy#_ftn1[1] językiem, jakiego należy używać do celów art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, jest język litewski.

Artykuł 2 ust. 4 ustawy#_ftn2[1]:

„Europejski tytuł egzekucyjny lub jego odpis podlegający wykonaniu w Republice Litewskiej tłumaczy się na język litewski i wykonuje bez stosowania przepisów sekcji 7 rozdziału LX kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej.”

#_ftnref1[1] Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 4 maja 2005 r.)

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy#_ftn1[1] funkcję organów, o których mowa w art. 25 rozporządzenia, tzn. organów wyznaczonych w celu wydawania europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentów urzędowych, pełnią notariusze.

Artykuł 4 ust. 2 ustawy#_ftn2[1]:

„Na wniosek wierzyciela notariusz, który sporządził dokument urzędowy, wydaje europejski tytuł egzekucyjny dotyczący tego dokumentu w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu. Notariusz wydaje europejski tytuł egzekucyjny nie później niż w ciągu 5 dni po dniu, w którym otrzymał wniosek o wydanie europejskiego tytułu egzekucyjnego.”

#_ftnref1[1] Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 4 maja 2005 r.)

Ostatnia aktualizacja: 21/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.